

—
அண்பதிதுவீரன்
ப்ரிராண்சியத்தம்பிரான்

— : i : —

கல்லைச்சு சிலைடை வெண்டுட.

— * —

குது

ஸ்ரீ ஆ. முத்துத்தம்பி யான்ஸுவாவா கா

— २५ मार्च १९८६ —

— १ अप्रृ० १९८६, भृत्य

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.

— ३१०८ —

குறிப்புக்கரணமேடு

— — —

புரிசூகர்

கி. கண்ணசயரத்து

(கிழிச்சுக்கட்டடத்து)

— — —

குறிப்புக்கரணம் - ०००९०१
குறிப்புக்கரணம் - ०००९०१

— १ —
— २ —
— ३ —
VI. எப் ஃ. २ (१)

கடவுள்துணை.

கவியசைச் சிலேடைவெண்பா.

காப்பு.

கார்மருவஞ் சேலைக் கலைசைச் சிலேடைவெண்பா
சீர்முருவக் கூறங் திறம்வருமே—வர்மருவங்
கோதமுத் தோடைக் குளத்திருதாட் செங்கழுங்கிப்
போதகமென் போதகத்தாம் போது.

குறிப்புரை.

முத்து ஒடை குலம் அத்து இரு தாள் செங்கழுங்கிப் போதகம்—முத்துப்ப
தித்துக் கெய்யப்பட்ட பட்டமணிந்த நெந்தியையும் இரண்டுபாதமாகிய
செங்கழுங்கிப்பூவையுமுடைய யானையாகிய வினைகர் போது ஆகம்—
பூவுவெயாற்தமனம்.

வட்டிக் கலைங்க வழத்தைமப்போர் மன்னுதிருத்
தொட்டிக் கலைவெண்பாச் சொன்மாலை—கட்டிடமெய்க்
செங்கழுங்கி ராம்பவிரு செந்தா மரைமலருங்
தங்கிடுமென் னஞ்சுகததே தான்.

இக்கு—கரும்பு. ஆம்பல்-யானை.

நூல்.

ந்ரேவும் பூமகனு நெட்டகழின் வார்புனலுங் ॥ १ ॥
காருணிய மீதூர் கலைகேயே—வருவங் ॥ २ ॥
தண்டரங்க மாலையர் தாங்குமுடி யார்வரைக்கோ ॥ ३ ॥
தண்டரங்க மாலையர் சார்பு. ॥ ४ ॥

காருணியம்—கிருபைத்தண்மை. கார்உணிய—மேகம் உண்ணும் பொரு
ட்டு. தண்டு அரங்கம் மால் ஜீ—தண்டாயுத்தையுடைய சிறீரங்கத்திலிருக்
கும் விட்டுணவுக் குத்தலைவர். ஆர்—ஆத்திமாலை. வரை கோதண்டர்—
மலையாகிய வில்லுடையவர்.

கலைக்கிலேட்டுவெண்பா:

மாதரணி குங்குமமும் வாளேந்து கையினருக்
காதமருக் கூருக் கலைசையே—போதவரும்
அங்கொண்றைத் தாரா ரறிந்துதழைப் போற்றுதார்க்
கூகொண்றைத் தாரா ரகம்.

காதம் மரு கூரும்—காவததூரத்துக்கு வாசம் மிகுகின்ற. காது அமருக்கு
ஷரும்—கொல்லுகின்ற யுத்தத்துக்குச் செல்லும். அம—அழகு. தார்—மாலை.
அங்கு—ஆவ்விடம்.

ஓஞ்சைதரும் பைங்கிளியு மாங்குயில்போல் வார்த்தையரும்
காஞ்சியிடை யார்க்குக் கலைசையே—ஆஞ்சலத்தால்
வெற்றிமதிக் கண்ணியான் வீயாம லாண்டவருள்
வெற்றிமதிக் கண்ணியான் வீடு.

காஞ்சி இடை ஆர்க்கும்—காஞ்சிமாத்திலிருந்து ஆரவராரிக்கும், எண்கோ
வை மணியை இடையிலே கட்டும். வெற்று இமதிக து அண்ணி—வெறுமை
யான இம்மதியை அண்ணி. மதிக்கண்ணி—சுந்திரனுகிய மாலை.

ஆவலுடன் பாலவரு மாறால் ஒண்டினமுங்
காவல்லார் சூழுங் கலைசையே—மேவய
அரிவையைய்பா கத்தா னரட்னாருமுங் நெய்தோன்
அரிவையைய்பா கத்தா னகக்

காவலர்—தூரசர். கா துலா—சோரீஸ்யிலூனா புட்பம். அரி வை அம்பு
ஆக—விட்டுறை கூரியபாணமாக. அரிவை—பெண். அப—அழகு.

இச்சைமட வார்தனமு மீட்டத்தி ரேந்தனமுங்
கச்சங் கடக்குங் கலைசையே—மெச்சியட
ஆலமருங் தண்ண லறுகணிவோன வாந்தெழுந்த
ஆலமருங் தண்ண லகம்

தனம்—மூலை, திரவியம், கச்ச அங்கு அடக்கும்—கட்சினை அங்கே அட
க்குகின்ற. கச்சம்—அளவு. ஆல் அமரும் தண் கல். ஆலம் அருந்த—ஏஞ்
சையுண். அண்ணல்—தலைவா.

நாவலர்தம் புத்திரை நண்ணும் பிரமரமுங்
காவியங்க னாயுங் கலைசையே—தூவெள்ளோக
கோட்டுக் குழுமயார் கொழுங்கயந்கண மெல்லியலாங்
கோட்டுக் குழுமயார் குடி.

காவியங்கள்—காப்பியங்கள். காவி அம் கள்—காவிப்பூவிலைன் அழகிய
தேன். கோடு குழுமயார்—சங்கக் குண்டலத்தையுடையவர். மெல்லியலாங்
கோட்டுக்கு—பெண் ஞாகிய கொம்புக்கு. உழை—பங்கம்.

தண்ணூர் பொழிந்சரும்புங் தத்தைமொழி யார்கதுப்புங்
கண்ணுடி வீழுங் கலைசையே—உண்ணுரும் *
வாண்முத் தலைவேலை மைக்கடுவண் டோண்கரத்தில்
வாண்முத் தலைவேலை வாழ்வு.

என் காடி—தேஜைக்கருதி. வால் முத்து—வெண்மையானமுத்து. முத்தலைவேல்—குலம். ஜி—கடவள்.

பொற்புரிகை நீல்கொடியும் போர்வயவர் திண்புயமுங் கற்பகமே லோங்குங் கலைசையே—எந்புருத் நந்தாண்ட வத்த னளினத்தன் வீழ்ச்சிறைஞ்சுசம் நந்தாண்ட வத்த னகர்.

ஆ

கற்பகம்—கற்பகமரம். கல் பக—கல் பிளக்க. கந்து ஆண்ட அத்தன்—சங்கைத்தரித்த ராத்தயுடையராகிய விஷ்ணு. நளினத்தன்—பிரமா. தாண்டவத்தன்—நடனத்தயுடையவர்.

சிந்து மதமாவங் தேனுகர்மா வம்பூவிற்
கந்தங் கலைக்குங் கலைசையே—தாநாட்
கருங்கங் கணத்தினு ஜூந்றிடச்செய் தோண்பாம்
புருக்கங் கணத்தினு ஜூர்.

க

பூ—பூமி. புதைபம், கந்து அங்கு அலைக்கும்—தூணை அங்கே அழிக்கின்ற. கந்தம்—வாசனை. உருக்கம்—அண்பு. கணத்தில் நான் உற்றிட—கணப் பொழுதில் நான் அடையும்படி. பாம்பு உரு கங்கணம்—பாம்பினுலாகிய அழிக்கயடகம்.

வள்ளமுலை யார்விழியும் னமக்கா மதுகரமுங்
கன்ளம் பயிலுவும் கலைசையே—உள்ளவலம்
போகத் திருந்தார் புரடையித்தார் தேவீயொடும்
போகத் திருந்தார் புரம்.

கே

கன்ளம்—களவு. கன் அம்பு அயிலும்—தேனுகிய நீரையுண்ணும். வலம் போக—வலிமை கெடும்படி. திருந்தார்—பகைவர். போகத்து—போகத்தில். இருந்தார்—இருந்தவர்.

வாண்மிகையே றம்பொழிலு மானூர் குழலுமலர்க் காண்மணங்கு வக்குங் கலைசையே—மேண்மைதரும் பாலத் திருக்கழலார் பண்டிருவர்க் காடியகா பாலத் திருக்கழலார் பற்று.

கக

கான்—வாசனை. மணங்கு உவக்கும். மலர்க்கால்—மலரினிடம். மணம்-பரிமளம். பாலம் திருக்கு அழலார்—கெற்றிக்கண் அக்கினியாக வடைவகர். காபாலம்—ஒரு கூத்து.

பாயாத மானுரைம் பாலும் பசுந்தோனங் காயாவே யொக்குங் கலைசையே—யெபுவித்தோல் அம்பரவு னானு னணிவலைகொண்டங்கொரு நான் அம்பரவு னானு னகம்.

கை

பாயாத மானுர்-மகளிர். காயா-காஷசப்பூ. காயாவேய்-பச்சைசமுங்கில். புலித்தோல் அம்பரவன்-புலித்தோலை உடையாக உடையவர். ஆனங்-இல்ல பாருடர். பரவன் ஆனங்—வலைஞருளவர். ஸுநட

கலைசைச்சிலேட்டவெண்பா.

சேலார் செழுந்தடத்திற் செந்தா மரைவினிற்றேன்
காலாறு பாயுங் கலைசையே—குலேறு
பாணியார் வேணியார் பாசி ரத்யென்னும்
பாணியார் வேணியார் பற்று.

கா

கால்—வாய்க்கால். காலாறு—வண்டு. பாணியார்—கையுடையாக்.
வேணி ஆர்—ஆகாயத்திற் பொருந்திய, பாணி ஆர் வேணியார்—நீர்பொருங்
திய சடையுடையவர்.

தாமரைவன் இங்குளமுன் சார்விரகத் தாரிடமுங்
காமரம்பா இஞ்சோக் கலைசையே—மாமதமா
தங்க முரித்தார் தடங்கேழ் கோட்டினைச்குர்
தங்க முரித்தார் தலம்.

கா

காமரம்—ஒருபண். காமர் அம்பு—அழுகிய நீர். காமர் அம்பு—மண்மத
பாணம். மாதங்கம் உரித்தார்—யானைத்தோலை உரித்தவர், சூ தங்க—அச்சம்
பொருந்த.

மண்டமர்செய் யுங்களமும் வாண்கரும்பை மன்னருஞ்சேர்
கண்டகரச் சாடுங் கலைசையே—தொண்டர்
கணிச்சித் திருக்கையான் காதரத்தைத் திர்க்குங்
கணிச்சித் திருக்கையான் காபடு

கடு

கண்டகர் அச்சு—கிழோருக்கடைய உடட்பு. கண் தகர—கனுக்கள் உடையும்
படி, தொண்டர்கண் இசுசித்து திருக்கையான்—அடியார்களிடத்து விரும்பி
இருத்தலையுடையவர், கணிச்சி—மழு.

தொண்டைக் கணிவாயார் சொல்லு உயனமுர்தேன்
கண்டவியப் பண்ணுவுக் கலைசையே—தண்டமிழ்சேர்
வண்டணிகைச் சத்தியத்தன் வாரணத்த ஏத்தனித்தன்
வண்டணிகைச் சத்தியத்தன் வாழ்வு.

ககு

தேன் கண்டு அவிய—தேலுங் கற்கண்டுக் கெட. தேன் கண்ட வியப்பு—
வண்டினைக்கண்டதனுலாய வியப்பு. வண் தணிகை—சிறந்ததணிகைமலை.
சத்தியத்தன்—வேற்றரங்கிய முருகன். அத்தன—பிதா. வண்டு அணி கை
சத்தி—வளையலைத்தரித்த கையையுடைய உமை.

பண்மறைதேர் பூசராமும் பாறதவில் வாழ்க்கையருங்
கண்மக் திரஞ்செய் கலைசையே—முன்மதனா
ஜயம் புதையா ரமிவெல வெண்ணு எத்தில்
ஜயம் புதையா ரகம்.

கள

கன்மம்—கிரியை. திரம்—நிலை. கல்மக்திரம்—கல் வீடு. ஐ அம்பு—பஞ்ச
பாணம். ஜயம்—சங்கேதம்.

வல்லா ரிசமுலையார் வான்விழிய நீன்வயலுங்
கல்லாரக் கூட்டுங் கலைசையே—பொல்லாக்கா
மத்தகத்திற் கண்ணார் மருவுவதற் கண்ணார்
மத்தகத்திற் கண்ணார் மஜை.

கங

ஈல்லாரம்—கறங்குவளை. ஈல் ஆரம்—இரத்தினமாகிய முத்து. காபத்து அகத்தில் கண்ணார்—காமச்சையுடைய மனத்தில் நினையாதவா. அண்ணா—அணமையாகார். மத்தசத்தில்—நெறியில்.

கொந்துகழுற் பகாலவளையா கொந்துகழுற் பாசகுஞ்சி ஜ்
காதுகதஶத் ரோட்டா கலைச்சுடைய—சந்தினாயஞ்
செப்பின்கி வத்தார் செழுமைனையில் வந்தார்தோர்
செப்பின்கி வத்தார்தஞ் சேர்வு

கந்தசத்து ஏர்—பந்தினாத்து. கந்துகம் தேர்—குதினாபூ—தியதீர் செ
ப்பு இன் நகிலத்தார்—செப்பின்யோத்த முலையையுடைய பெண்கள். செ
ப்பின—சொல்லின். அகிலத்தார்—எல்லாமுறையவா

தேங்மருவும் பண்ணைச்சுஞ்சு செல்வர் திருமைனாயுங்
காஞ்சமூலைகள் மாருக கலைச்சுடைய—வாணுமே
விருப்பு வணத்தார்க னோந்தாயா காயந்த
விருப்பு வணத்தார் ரிடம்.

உ.०

கான்முளைகள்—பயிர்கள், புத்திரர்கள். வான்மேவ இருப்பு—ஆகாயத்திற்
பொருங்திய இருக்கை. உவனைத்தாா கணவர்தாயார்—விடுதலை மூல் அணி
யப்பட்டகணைனை எந்திய தீருவ டியையுடையவா. காய்ந்த இருப்புவணய—
சிவப்பு.

முத்துநகை யார்குழல்சேர் மொய்யளியும் வீரரு சும்
கத்திகையிற் சுற்றுங் கலைச்சையே—மித்துதூறும்
வண்டருக்கப் பாலார மறநப்பொருளை வர்க்குறைந்த
வண்டருக்கப் பாலார் மனை.

உ.க

கற்திகை—மாலை. கச்தி—ஒராயுதம். வண்டருக்கு அப்பாலார்—கிழோரு
க்கு எட்டாவர். தருக்கப்பாலார்—தருக்கப்புக்கிழையுடையவர்.

திக்குலவுங் கண்ணாருஞ் சித்திரயாழ் வல்லோருங்
கைக்கிளைபார ராட்டுங் கலைச்சுடைய—மிகக
திருமாதங் கத்துரியார் செம்பொனக மீன்ற
திருமாதங் கத்துரியார் சேர்வு.

உ.ஏ

ஙகக்கிளை—ஒருதலைக்காமம் கிளை—யாழினென்ற நரம்பு. மிக்கு அதிரும்
மாதங் கத்து உரியார்—மிகு ஒவிக்கின்ற யானைதோலையுடையவர். மாது
—பெண். அங்கத்து உரியார்—சரீரத்துள்ளவர்.

அஷ்சா னகியைனாயா ரங்ககளுங் கொந்தகளுங்
கஷ்சு ரமுந்தங் கலைச்சையே—கச்சாரக்
கண்டங் கறுத்தார் கற்துதைத்தி யின்செருக்கைக்
கண்டங் கறுத்தார்தங் காப்பு.

உ.ஏ

கச்சுரம்—கழுங்கு. கச்சு ஊர—கச்சானது புஸ்தபெயர், கண்டம்—கழு
த்து. கண்டு அங்கு அறுத்தார்.

‘ஏந்து தாமத்தாயா, உ^ஏ
‘பே. சமிர்பாலைதயர் நூல்
அடையாறு, சேண்ண-’

வம்பவர்தார் வேந்தர் மதகரியும் வாவிச்சூங்
கம்பலையோ ரூங் கலைசையே—செம்பதுமத்
தானத்தன் றுனத்தன் நங்கட் சிறைவலுசாத்
தானத்தன் றுனத்தன் சாப்பு.

உ.ஏ

கம்பலை—ஆரவாரம். கம்பு—சங்கு அலை-திரை பதுமத்தாக்க-பிரமா. நத்
தன்—விட்டுனு. தானத்தன்—தேவலுக்கத்தையுடைய இந்திரன். உசாத்தா
னம்—ஒருதலம். அத்தன்—தலைன்.

தேவும்பாகி னிங்மொழியார் மெங்கேளுஞ் செவ்விதமுஞ்
காம்பீர மல்குங் கலைசையே—பாம்பார்
ஆகலத்தா னுண்டான் பெண் னுண்ணென் மம்மர்
அகலத்தா னுண்டா னகம்.

உ.ஏ

காம்பு ஸர-முங்கிலைப் பிளக்க. காப்பீரம்-முருக்கம்பு. அகலத்தான்-மார்
புஸ்தயவர். ஆண்—பெண் ஆனுள். அகல—ாங்க. ஆண்டான்—அடிமைக்
கொண்டான்.

மான்றமட வார்குதலும் வண்டரளஞ் சங்கினமுங்
கோங்றங் கிவருங் கலைசையே—தேண்றங்
கருக்கங் கணியா ரறிவுடைமை யார்மெய்
யருக்கங் கணியா ரகம்.

உ.ஏ

காங்—வாசனை. கான்று அங்கு இவரும்—ஙக்கி அங்கே ஏறுகின்ற. அரு
க்கங்கணியார்—எருக்கம்புமாலையையுடையவா. மெய்யருக்கு அங்கு அணியார்—கிட்டினவர்.

புண்ணியமெய்ப் பண்ணுவரும் பொன்னையார் பூங்குதலுங்
கண்ணிவா சங்கெய் கலைசையே—எண்ணியொரு
மன்னாக மத்தினுண் வாரிகடைங் தோர்க்கிரங்கும்
மன்னாக மத்தினுண் வாழ்வ.

உ.ஏ

கண்ணி-நினைத்து. வாசங்கெய்தல்—இருத்தல். கண்ணி-மாலை. வாசங்கு
செய்தல்—பரிமளித்தல். மல் நாகம் மத்தினுண்—வலிய மந்தரமலையாகியத்
தினுல். மண்—நிலை. ஆகமத்தினுண்—ஆகமதாலையுடையவர்.

சிந்துமதுப் பூங்காவிற் செவ்வீதி யிற்றும்பி
கந்தருவங் தேரூர் கலைசையே—உந்தி
கலசத்த னத்தியத்தன் காஞ்சனவெற் பீந்த
கலசத்த னத்தியத்தன் காப்பு.

உ.ஏ

தும்பி—வண்டு. கந்தருவம்—இகசப்பாடு. தேர்—ஆராய்கின்ற. தும்பி-
யானை. கந்தருவம்—குதிரை. தேர்—இரதம். உந்து இகல் அசத்தன்-செலுத்து
கின்ற வலிமைபொருங்கிய ஆட்டவாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள். கல
சத்தனத்தி-குடம்போன்ற முலையுடையவள்.

ஒண்டொடியார் வாய்மொழியு முன்னமைப் புசழுவ
கண்டங் கடக்குங் கலைசையே—மண்டு

மருத்தருந்தும் பையரவர் கார்ட்டையேல் வைத்த
மருத்தருந்தும் பையரவர் காழ்வு. (மூ. 12-1)

உக

வல கண்டு-புதுமையாகிய கற்கண்டு. அங்கு அடக்கும். வல கண்டம்-^{கண்டம்}
பாரதமுசலிய ஒன்பது கண்டம். மருத்து அருந்தும் பை ஆறவர்—காற்றினே
உண்ணும் படம்பொருந்திய பாம்புடையவர் மரு—மணம். தும்பயர்—
தும்பைமாலையர்.

தண்ணூர் வயற் கரும்புங் தத்துங்க்ரே ரத்தண்ணுங்
கண்ணூரஞ் சிந்துங் கலைசையே— விண்ணுடிம
ஜூயரவா விட்டா ரத்தார்ச்சு குண்டலங்கள்
ஜூயரவா விட்டா ரகம்.

நூ

கண—கண. ஆரம்—முத்து. நாரம்—நீர். ஜயர்—பூச்சியர் அவா விட்டா—ஆகங்கீங்கினவருடைய. அசய—மனம். ஜி அரவா—அழுகிய பாம்பாக. இட்டார்—தரித்தவர்.

நீட்டுடையறு சிட்டருஞ்செய் ஸீலங் க்ளட்டியருங்
க்ஷ்டாங் கழிச்குங் கலைசையே—வட்டச
குடிலச் சுடையார் கொடியே ஓனப பீற்ற
குடிலச் சுடையார் குடு

நூ

கட்டடம்—பீடை. கட்டு அங்கு அழிக்கும் —களோக்கு அங்கே அழிக்கும்,
குடிலம் சுடையார்—வளைாகிய சுடையுடையவர். குடில் அச்ச அடையார்—குடிலாகிய உடம்பில் அடையவிட்டார்.

கொஞ்சகிளி யன்னூர் குவிமூலையுங் கண்ணுவருங்
கஞ்சமுருங் குபூங் கலைசையே—வஞ்சமனக்
கைய ரலப பணியார் கண்ணுமனக் துக்கரியார்
ஏயரவப பணியார் காப்பு.

நூ

கஞ்சம்—தாமரை. மூஞ்சுகும்—கெடுக்கும் கஞ்சம்—வென்னலம் உருங்
கும்—உருக்குகின்ற. குகயர்—கிழோரா அவபபணியார்—அவத்தொழிலார்.
குகதுவலம் பணியார்—கைய லே சர்ப்ப கடகமுடையவர்.

சீலமுறு மண்ணவருஞ் செங்கழுநீப் போதலருங்
சாலமளி யேறுங் கலைசையே—மாலில்
வருந்தப் புடையார் மனத்தா ரினுகான்
வருந்தப் புடையார் மனை.

நூ

கால் அமளி—கட்டில். காலம் அளி ஏறம். மாலில் வரும் தப்பு அடையார்.
—மயக்கத்தால் வருந்தவற்றை யடையாதவருடைய. வருந்த—வருந்தும்படிய்

நற்புலவர் செய்யுருநன் னரியர்கள் வெண்ணகையுங்
நற்பனைய வெண்ணுங் கலைசையே—பொற்பார்
சலசத்தா னந்தனும்பர் சாரா தவசஞ்
சலசத்தா னந்தன் றலம்.

நூ

நற்பனைய—வருணையையுடையன. நற்பு அனைய—மூல்லைமுகையை
மொத்த. சலசத்தான்—பிரமா. செந்தன்—விஷ்ணு. அசஞ்சல சத்து—சஞ்சல
மில்லாத சத்துப்பொருள் ஆனந்தன்—ஆனந்தமுடையவர்.

அன்னக்டை யார்மொழியு மாடவர்க் டின்டோளுங்
கன்னலம்போ வாருங் கலைசையே—சென்னியிலை
வாரம் பகைத்தார் வளர்சிதம்ப ரேசருலம்
வாரம் பகைத்தார் மனை.

குடு

கன்னல் அம்—கருப்பஞ்சாறு. கல் நல்ப். வார் அம்பு அடைத்தார்—ஒழு
குசின்ற நிலை அடைத்தவர். வாரம்—அம்பு. பகைத்தார்—பெறுக்கொ
ண்டவர்.

தேந்தா மறைநிமிறுங் திண்வயயர் தூணிகளுக் :
காந்தாரம் பாடுங் கலைசையே—மாந்த
வருங்கடிக்கை யான்வாங்கி மாந்தினங்டேங் நேங்க
வருங்கடுக்கை யான்வாழ் மனை.

நகூ

காந்தாரம்—ஒர் பண். காந்து ஆர் அம்பு. குடு கையான் வாங்கி—நஞ்சைக்
கையால் வாங்கி. தேன் தேம் கவரும்—வண்டுகள் தேனைக்கவரும். கடிக்கை
—தொன்றறை.

பொங்குக்குதை மாளிகையும் போர்வீர் வேற்றசையுங்
கௌகுலவித் தய்க்குங் கலைசையே—எங்குங்கிற
வையம் பகைத்தான்கம் மாய்த்தாழித் தூணியிற்றன்
வையம் பகைத்தான் மனை.

குள

கங்குல் அவித்து—இராவைக் கெடுக்குது. கங்கு உலவி—பருந்து உலாவி.
வையம் பகைத்தான்—பிரமா. கப்—தலை—ஆழித்துணி—திருப்பாற்கடலாகிய
அம்புக்குடி. தன் வை அம்பு—தன்னுண்டைய விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை.

வேதியர்பொற் குண்டலமும் விண்ணை டைடயவருங்
காதலம் ருஞ்சிக் கலைசையே—மாதனங்கள்
பந்தங் குலைக்கும்மான் பாகத்தா னென்னிருண்ட
பந்தங் குலைக்கும்மான் பற்று.

நகூ

காது அலமரும்—காதிற் சுதலுகின்ற. காதல் அமரும்—விருப்போடு தங்கு
கின்ற. மாதனங்கள் பந்து அங்கு உலைக்கும் அ மான்—பெரிய முலைகள்
யந்தை அங்கே உலைக்கின்ற அந்த உலம்.

பொற்கொடியார் செங்கையினிற் பூம்பழனுச் சேற்றலையிற்
கற்கடக் மூருங் கலைசையே—சந்திரகுவாய்
வந்தவலம் பாற்றினார் வார்க்கைடமேல் விண்மேனி
வந்தவலம் பாற்றினார் வாழ்வு.

நகூ

கல் கடகம்—இாத்தினத்தாலாகிய கடகம். கற்கடகம்—கெடுண்டி. அவலம்
யாற்றினார்—அவலத்தைநீங்கினவர். விண்மேல் நிலங்த அலம்பு ஆற்றினார்—
ஆகாயத்தில் உயர்ந்த ஒலிக்கின்ற கங்காநதியை யுடையவர்.

நீர்மண் டில்ளுஞ்சிகளு நீண்டதிருக் கோபுரமுங்
காரண்டங் தோயுங் கலைசையே—வீரநா
பஞ்சா னனத்தான் பதைபதைக்கத் தாண்பிளங்த
பஞ்சா னனத்தான் பதி.

சுபி

காரண்டம்—நீர்க்காக்கை. கார்—மேகம். அண்டம்—ஆகாயம். நரபஞ்சான
அத்தான்—நரசிங்கவடிவான விஷ்ணு. பஞ்சாங்கம்—ஜம்முகம்.

பொற்பூர் மடங்கையரும் போதகமன் னர்மார்புங்
கற்பூர நாறுவ கலைசையே—வித்போற்
கரும்புருவ மானுர்தங் காமுருர் ரெஞ்சிற்
கரும்புருவ மானுர்தங் காப்பு.

கற்பு ஊர—கற்புப் பரக்க, கற்பூரம்—பளிதம். கரும் புருவ மானுர்தங் கா
முரூர்—கரிய புருவச்சையைடைய பெண்களது காமத்தையடையாதவருடை
ய, கரும்பு உருவம் ஆனார்.

மல்லுழுவ ரேரிக்கும் வானுழுவர் வாம்பரிக்குங்
கல்லைனகள் வைக்குங் கலைசையே—மூல்லைநல்லார்
மத்தி னடிக்குமெய்யன் மால்விகைடயாக் கொண்டவனீ
மத்தி னடிக்குமெய்யன் வாழ்வ.

கல் அணைகள்—கல்லாலாய வரம்புகள், கல்லைன—குதிரைமேற்றவிச்.
மத்தின் அடிக்கும் மெய்யன்—மத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மெய்யையூடைய
விழினுவு, ஸமத்தின் நடிக்கும் மெய்யன்.

கம்புமதி யார்வினையு நல்லரசர் வீதிகளுங்
கம்பமா ஓயோடுங் கலைசையே—சம்புவெள்ளிப
பொற்பினு கத்தான் புக்கிச்சிதம்ப ரேசனெரு
பொற்பினு கத்தான் புரம்.

கம்பம் ஆ—கடுக்கமாக, கம்பமா—யானை, வெள்ளிப் பொற்பின் நாகத்
தான்—வெள்ளியாகிய ஆழிய மலையையூடையவர், பினுகத்தான்—பினுக
ம் என்னும் வில்லையூடையவர்.

மாதரங்போற் கொப்புகளும் வாயார் மதகுகளுங்
காதலையப் போடுங் கலைசையே—ஓயில்
பரதத்து வந்தானென் பரங்கருளி யென்றும்
பரதத்து வந்தான் பதி.

கொப்பு—ஒராபரணம், காது அலையப் போடும்—காதில் அலையும்படி இ
டுகின்ற. காது அலை அப்பு ஒடும்—கரையை அழிக்கின்ற அலையையூடைய
நீர் ஒடும். பரதத்துவம்—பெரிய தத்துவம். பரதத்து உவர்தான்—குத்தில்
விரும்பினவர்.

பட்டங்கொன் வேங்கர் பவனியின்மின் னுருரையிற்
கட்டியங்கூ துஞ்சிர்க் கலைசையே—சிட்டருளத்
தன்பா னதியானத் தானாந்த மாம் பெருமை
யன்பா னதியா னகம்.

கட்டியம்—அரசர்புகழ், கட்டி அங்கு ஊறும். கட்டி—கற்கண்டு, உளத்
து அங்பான தியானத்து ஆனங்தம் ஆம் பெருமையன். பால் நதியான்—க
ங்காநதியையூடையவர்.

மாளில் வணிகரும்பூ வார்குழலின் மாதரும்பொற்
காசனறயுட் கொட்டுங் கலைசையே—வீசகையின்
மாசண்சீர்ப் பிட்டவரன் வண்ணத் தருவருவின்
மாசண்காப் பிட்டவரன் வாழ்வு.

சக

காச—இரத்தினம். அறையுள் கொட்டும். காசறை—மயிர்ச்சாக்கு. மா
சணம் காப்பு இட்ட அரண்—சர்ப்ப கங்களத்தை இட்ட அரன். சணம்
காப்பு—பொடியாகிய விழுது.

மண்ணரணி மாளிகையு மாருக் கொடையினருங்
கண்ணன்மணி யேயுங் கலைசையே—வண்ணிமதி
என்பரவ மட்டா ரெருக்கணிவார் காமியா
என்பரவ மட்டா ரிடம்.

சவ

கல் கல்மணி—கல்லாகிய நல்ல மணி. கஸ்னன் மணி—கன்னனையும் கிள்
ந்தாமணியையும். என்பு அரவும் மட்டு ஆர் ஏருக்கு காமியர் எபார் அவும்
அட்டார்—காத்துக்கொன் எண்டவருடைய திங்கை அட்டவர். மியா—முன்
னிலையதை.

கைவாழ் மதிற்கிடங்கு மன்னர் பெருங்குழுவுங்
கைவேழ மாடுங் கலைசையே—கைவாய்ந்த
கட்டங்கங் கையுடையார் காமருசீச் செஞ்சடைமேற்
கட்டங்கங் கையுடையார் காப்பு.

சஅ

கைவேழம்—யானை. கை வேழம்—கையில் கருப்பு கட்டங்கம்—மழு.
கட்டு அம் கங்கை.

பொன்னிலகு பூந்தடமும் பொற்பினட மங்கையருய
கண்ணியரங் காடுங் கலைசையே—மன்னு
மலைவிலத்த ரண்பாய் மலைவிலத்த ரென்றும்
மலைவிலத்தர் வாழு மனை.

சக

கண்ணியர் ஆங்கு ஆடும். கண்ணி அரங்கு—அழிவின்மையாகிய சபை. ம
ன்னு மலைவில் துத்தர்—நிலையான மேருமலையாகிய வில்லைவாந்திய கையை
யுடையவர். மலை விலத்தர்—அணிகின்ற வில்லத்தையுடையவர். மலைவு இல்
அத்தர்.

கந்தரஞ்சேர் நந்தினமூங் தோகை மயிலுமின்னூர்
கந்தரங்கண் டார்க்குங் கலைசையே—கொந்திதழிக்
கண்ணி யரிப்பார் கலங்குமுயிர்க் கஞ்ஞானக்
கண்ணி யரிப்பார்தங் காப்பு.

ஞீ

மின்னூர் கந்தரம்—பெண்களுடைய கழுத்து, மின்னல்பொருந்திய மேக
ம். இதழிக் கண்ணியர்—கொஞ்சறைமாலையை யுடையவர். அஞ்ஞானக்கண்
ணி—அஞ்ஞானமாகிய வலை. அரிப்பார்—கெடுப்பவர்.

கலைசைச் சிலேடைவெண்பா.

கக

செய்ய தவத்தோருங் திரிமருப்புப் போர்த்தகருங்
கையகையா ருஞ்சிர்க் கலைசையே—வெய்யலிடத்
துத்திப்பாம் பாட்டினார் சொன்னுவர் தோத்திரஞ்செய்
தித்திப்பாம் பாட்டினார் சேர்வு.

கெ

கையடை ஆரும்—ஆடைக்கலத்தானமாகப் பொருந்துகின்ற. கை அடை
ஆரும்—கையிலுள்ள இலையை உண்ணுகின்ற. துத்தி—படப்பொறி. பாம்பு
ஆட்டினார். தித்திப்பு ஆம் பாட்டினார்.

சிற்பரணி யாடரங்குங் திண்புரிசைக் கேதனமுங்
கந்பமுற வாக்குங் கலைசையே—பற்பலவென்
தீதந்றங் தூத்தினார் தோன்றிக் கிடங்கிமைக்கும்
பாற்றங் தூத்தினார் பற்று.

கு

கல் பம்முற ஆக்குப்—கல் பொருந்தும்படி செய்யும். கற்பம் உறவு ஆக்கு
கும்—சுவாக்கத்தை உறவாக்குகின்ற. தோற்றம் தூத்தினார்—பிறவியை நீ
க்கினைவர். பால் தந்து உறத்தினார்—வெண்ணமயான உபவீத மணிந்த மார்
பையுடையவர்.

மாப் பொலிந்த வீக்கயரு மைத்தருங் மாதவருங்
காப் பணியாக் கொள்ளுங் கலைசையே—தீப்பிறங்கு
— தி பிங்தான்முன் மாவினுக்குப் பாலனுக்குப்
பாலாழி பிங்தான் பதி.

கூ

கா பணியா—கற்பகச்சோலையை ஏவலாக. காப்பு—கடகம், விசூதி. மால்
ஆழி—பெரிய சக்கரப்படை. பாலாழி—பாற்கடல்.

தந்திஹடயார் தோய்த்தமுங் தாவு விளவரைக்கஞாங்
கந்தித் தலைசேர் கலைசையே—வந்தித்தரும்
பிட்டுச் சலங்தார் பிராட்டிக்குழுத் திற்கிரூடையல்
இட்டுச் சலங்தா ரிடம்.

கு

கங்கித்து—பரிமளித்து. அலை—திரை. கந்தித் தலை—கழுகின் உச்சி. பிட்
டுகு அலந்தார். தொடையல் இட்டு—மாலையை இட்டு.

அங்கைணயார் கைவி லணிமதிலிற் தேங்பணையிற்
கங்கணமண் டுஞ்சிர்க் கலைசையே—பொங்கும்
இருபதத்த ஜைவறைக் கீழிருத்தி யின்பங்
தருபதத்த ணையன் நலம்.

கு

கங்கணம்—கடகம். கம் கணம்—மேகக் கூட்டம். கங்கு அண—வரம்பரு
கை ஆண்ணும்படி. இருபது அத்தன் கைய—இருபது கையையுடைய திழு
வணன் வருந்த. பத்தன்—பாதமுடையவர்.

குழு மினங் காவன் சரிகுழுலார் சிற்றிடையுங்
காழுகமுற் ரேர்கொள் கலைசையே—தாழும்
பவந்துயரப் போக்கினார் பாஹரூ தெண்ணைச்
சிவந்துயரப் போக்கினார் சேர்வு.

குகீ

காழ்—வயிரம். காழுகம்—வஸ்திரம். பவந்துயரப் போக்கினார் பால்—பா
மமாகிய துயரத்தை வருவிக்கும் குற்றம் பொருந்தினவரிடத்து. சிவத்து உ
யர.

தேசிலகு மாவணமுஞ் செம்மைடு வோர்மொழியுங்
காசினியா யஞ்சேர் கலைசையே—மூசியெனை
ஒட்டுஞ் சடைவரித்தா ரோங்கிவரு நீர்புத்தக்
கட்டுஞ் சடைவரித்தார் காப்பு.

குளை

காசினி ஆயம்—பூமியிலுள்ள பெண்கள் கூட்டம். காசில் சியாயம்—குற்ற
மில்லாத நீது. சடைவு இரித்தார்—பாசத்தடையை நீக்கினவர்.

பூண்டாங்கு காளையரும் பொற்கோயின் மங்கையருங்
காண்டைப் பெம்துங் கலைசையே—ஆண்டிரவி
பற்றகர மாட்டினார் பண்ணகத்தைத் தாமறைபோல்
உற்றகர மாட்டினா ரூர்.

குவை

காண்மைப்—யில். காண் தீபம்—காணப்படும் விளக்கு. பல் தகர மாட்டினார்—பல் உடையும்படி அடித்தவர். கரம் ஆட்டினார்.

குனாமுடை யோருலகை நந்திற மார்குழலைக்
கானலெனக் காட்டு கலைசையே—மானமருஞ்
செங்க மலக்கரத்தார் தீரா தெனையமுத்தும்
பங்க மலக்கரத்தார் பற்று.

குகீ

கானல்—பேப்ததேர். காண்—காடு. அல்—திருன். பங்க மலக்கு அடித்தார்—
பங்மொகிய மலத்துங்கு அரம்போன்றவர்.

வாரியளிப் போர்கரமு மாதருங்கோங் குப்புலிற்
காரிகைக் கொப் பென்னுங் கலைசையே—ஆரியனும்க்
வல்லா வடியுற்றூர் காண்போ யருசக்னன்கை
வல்லா வடியுற்றூர் வீடு.

குபு

பூவில்—பூமியில். காரி கைக்கு—காரி என்னும் வள்ளலுடைய கைக்கு. பூ
விற் காரிகைக்கு—இலக்குமிக்கு. காரிகைக் கொப்பு என்னும்—தழுகியகொ
ப்பு என்னும் ஆபரணம் என்று சொல்லப்படும்.

செல்லோதி யார்காற் சிலம்புமவர் தோய்த்தமுங்
கல்லோல மாருக் கலைசையே—பொல்லேன்
அரங்கைக்கோ ஹரத்தா மூரளுள்கைத் தாண்ட
கரங்கைக்கோ ஹரத்தான் காப்பு.

குகை

கல் ஒலம்—பரவின் கத்தம். கல்லோலம்—திரை. அரங்கைக்கோன் தீ—
அரங்கையாகிய குற்றம் தீர். கோமரத்தான்—சடையையுடையவர்.

கலைக்கேச்சு சிலேக்டெவன்பா.

கூ

தூண்டகழுந் காளையரும் பூந்தடத்திற் பூஜையருங்
காண்டமுகங் தேநங் கலைக்கையே—ஒண்டகஸ்டாக்
இந்துவளை விற்றாறு ரெதுதனியித்தார் கூடலிலே
வந்துவளை வற்றரு மனை.

கூ

காண்டம் உக்குது—குதிக்கரையை விருப்பி காண்டம் முக்குது—நிகர மு
க்குது. இந்து வளை வில் தார்—சுதிரனுக்குப் பலோந்த ஒனியையுடைய மாலை
யை. வளை—சங்கு.

கூட்டமுற யோகியருஞ் செப்புள்ள ஏன்பெடையுங்
கூட்டனையி ஞாநிங் கலைக்கையே—எட்டுருவாய்த்
தோய்க்கு வருக்கொளியார் சுற்கற ம பெற்றிவழி விட்
கோட்டுக்குத்தார் கொளியா ஞர்.

கூ

கூட்டனையில் நாடும். கூட்டு ஆளையின் நாடும்—கரம்பிழுள்ள புற்றில் நா
டும். அருக்கு ஒனியார்—சுரியப் பிரகாச முடையவர். ஒனியார்—மகற்யார்.

தேந்றூச் சிறுனைமுஞ் தேந்தெபாழில் மல்குசிற
காற்றேர் கடாவுங் கலைக்கையே—போற்றியன்போ
டேகுவல் யத்தா ஸிறைஞ்சும் படப்பாந்தன்
வாகுவல யத்தார் மனை.

கூ

சிறு கால் தேர்—சிறிய உருளையையுடைய தேர். சிறு காற்று—நெஞ்றல்.
குவலயத்தார்—பூமியிலுள்ள வர்.

ஆபி! சிறுப்படமு மார்க்குஞ் சட்டாசலமுங்
காயத் தர்வுங் கலைக்கையே—நேயமுடன்
ஞைதத பதஞ்சலியார் பார்த்தருகுப் பொற்பொதுவில் பட்டு கூடை
வைதத பதஞ்சலியார் வாழுங்.

கூ

காயத்து இரியும்—அகாயத்திற் பறக்கும். காயத்திரியும். பதம்சலியார்—
பாதாங் சலிபாதவர்.

ஒன்றுமற்றே ராண்மூலையு முண்மைக்கிறி கண்டோருங்
கான்றுமரக் தீர்க்குஞ் கலைக்கையே—கொன்னுறமுடிக்
கங்கா தரானாக் கடையேன் கலியுவக்கும் ஆங்கா காட்டுயான்
அங்கா தரானு ரகம்.

கூ

ஒன்று கண்ணு மறந்து ஈர்க்கும்—ஒரு பசுவின்கண்று மறந்து ஈர்க்கும். கண்று
மறந்திர்க்கும்—பயின்ற பாவந்தைத் தீர்க்கும். அம் காது—அழிய காது.

வாளரவு வல்குனன்லார் வாள்விழியு மாலயமுங்
காளமியம் புஞ்சிர்க் கலைக்கையே—நீள்வினைக்
கஞ்சக் கரத்தான் கடும்பிறவி வேறுக்கும்
அஞ்சக் கரத்தா னகம்.

கூ

காளம் இயம்பும்—நஞ்சக்குச் சமஞ்சொல்லும். காளம்—சிறுசின்னம். அ
ஞ்ச அக்கரத்தான்—பீர்பஞ்சாங்கரம் என்னும் மங்கிரமுடையவர்.

| பீர்பஞ்சாங்கரம் |
பாதீடா. உ. வெ. சு. பிரான்தயர்
நூல் நிலையம்,
எண் 200090.

உத்தமர்தேர் தூணைறியு மொன்னொளிடேர் நித்திலமுங்
கந்தங் கொழிக்குஞ் கலைங்கரயே—தந்தருவி
உந்றவாரை யாள்வா ருதுதனங்க டோய்வரகா
அந்றவாரை யாள்வா ரகம்.

கஷ

கந்து—பிதற்றதல், அங்கு ஏழிக்கும். கந்து அம்—ஒலிக்கின்ற நீர். வரை
யாள்—மலைமகளாகிய உமாதேவி, வார்—கச்ச. ஆள்வார்—ஆள்பவர்.

பல்வகைநூ லாய்க்கவரும் பார்த்திலர்குட் இம்முடியுங்
கல்விரவி யேயக் கலைங்கரயே—வல்வினையால்
இட்ட தளையுடையா ரெண்ணத்தினுங் கரியார்
பட்ட தளையுடையார் பற்று,

கக

கல்வி ரவி யெம்—கல்வியினுஞ் குரியினை ஒட்டும். கல் விரவி—திரத்தினை
ம் பொருந்தி. தளை—பாசம். பட்டு அத்தளை—பட்டாசத் தோலை.

நற்றரள ரீர்ச்செதுவு காவலர்க்கன் முத்தமிழுங்
கற் றற யவை யேறுங் கலைங்கரயே—குற்றாரில்கீர்
ஆவினஞ் சாடினு ரண்பிறக்கன் வேள்விபுகக
தேவினஞ் சாடினுர் சேர்வு.

எ0

கற்றைய வை—தொகுதியாகிய வைக்கோல் கற்று இ அவை—படிக்கப்
பட்டு அடிகிய சபையில். ஆங்கு ஹஞ்ச—பஞ்சகங்வியா. தேவினை—தே
வகூட்டம்.

செய்வைமனத் தன்பினருங் தெண்மடுவிற் செங்கயலுங்
கவுவையைலத் துள்ளுங் கலைங்கரயே—கொவுவைகாய்த்
துப்பிதழி வாமத்தார் சுற்றுச்சடி எத்தினிலை
புப் பிதழி வாமத்தார் பற்று.

கக

கவுவை அலைத்து உள்ளும்—துன்பத்தைக் கொடித்து நினைக்கும். கவுவை
ஆணு—ஒவியையுடைய தறை. தப்பு இதழி—சிகப்பாகிய அதரமுடையவ
ன். இதழி—கொன்றை. காமி—அழகு.

சிற்றமுற வாட்டகையருஞ் செங்குமுதத் தேன ரியுங்
காத்ரவில் வாங்குஞ் கலைங்கரயே—காத்திகமில்
நீங்க கருத்தினார் மெஞ்சுக்கந்தார் சுந்கரிக்கன்
ரேநுதிக் கருத்தினு ரூர்,

எம்

காத்திரம்—பெருமை. காத்து இரவில் வாங்கும்—காத்துநின்று இராக்கா
லத்திலே எடுக்கும். கல் கரிக்கு—கல்லானைக்கு. இக்கு அருத்தினர்—கரும
பை உண்பித்தார்.

தேம்பா விகையினருஞ் செய்ந்தீல மாளிகையுங்
காம்போதி யோதுங் கலைங்கரயே—கூம்பா
மருப்பச் சிலையான் மகிழ்ச்சிடினுமேற்கும்
பொருப்பச் சிலையான் புரம்.

கக

காம்போதி—இரிராகம். காப்பு ஒதி ஒதும்—ஆங்கிலையுடைய மலைக்குச்

கலைசைச் சிலேடைவேண்பா.

கடு

சமஞ்சிசால்லப்படும். மரு பச்ச திலை யான் மகிழ்து இடிஹும்—யணம் பொருத்தி பசிய இலைகை நான் மகிழ்து இட்டாலும், கிலை—வில்லு.

வஞ்சியிளாம் பேசையறந் மாறு தீராட்டாசலூப்
கஞ்சையைப் பார்க்குப் பைசையோ—வஞ்சம்
உருக வழுதூவா ரும்பரினபத் தேவைப
பருத வழுதூவா பத்து.

எடு

கஞ்சை—கண்ணுடி. வழுதூவார்—தெட்டார். அழுதூவார்.

வண்டீடாஸட யம்புயழு மாலீர மம்புயழுங்
கண்ணுதீ யாருங் கலைசையே—வண்டீடாருகோ
லங்கு, விளத்தா னழுப்பிழம்பாய் நீண்டடமுங், ஏ
பைப்பு விளத்தான பதி.

எடு

கண்ணுணதீ—பார்த்து ஊதி. கண்டீதீ—தீனவ, டீகாலம் கூ. விளா—விட்டு
ஏறுவாகிப பன்றியானது சூழியைக் கிடிக்க. கூவீரதூன—வில்லுமூடை
யவர்.

தண்டாச் சவுரியர்க் காக்குமாடி யாருமூறு
கண்மர வங்கா கலைசையே—தீணடோ
அருக்கரைக்கண் டெட்டாரா ரீவிலா வெஞ்ச,
தருக்கரைக்கண் டெட்டாரா தலம்.

எங்க

சவுரிபர்—வீரர். கண்மரவங்—வங்கம், உறுகண் தீர—துனபம் நீங்க.
அங்கு ஊர். அருக்கரை—குப்பிருஷ்டய. கண் டெட்டார்—கண்ணீத் தேஷ
ண்டினவர். தருக்கரைக்கண் ஜூட்டா॥.

புட்டலமு மாதூரையேன் போல்வாரு மாலையிலிற்
கட்சிவந்து கூடுங் கலைசைசமய—வெட்சிமலர்
அந்தார்க் குமரானு ரையரர வென்றிமையோர்
வந்தார்க் குமரானு வாழ்ய.

என

கட்சி—பறவைக்குடி. கண் சிவந்து—கண்ணுனது சிவக்கப்பெற்று. அம்
தார்—அழிய மாலீ. குமரானு—முருக்கடவுள். ஜயர்—பிதா. அர என்
று—ஹரங்கர என்று சொல்ல. ஆரக்கும் அரானு.

யீட்டினெறி தேராரும் டீவிதியரவேள் வித்தழலுங்
காட்டத் தெரியுக் கலைசையே—கூட்டரனம்
நீரு வசித்தார்நன் னேசமிலே னெஞ்சினிற்றேன்
னாரு வசித்தர ருழை.

எவ்

காட்ட—காண்பிக்க. காட்டத்து எரியும்—சமித்தினுலெரியும். கூட்டு அ
ரணம்—முப்புரம். நீரு அசித்தார்—நீருகும்படி சிரிதார். வசித்தார்—த
ங்கினவர்.

கோமளமின் னூர்முலைக்குங் கோலவத னத்திலுக்குங்
காமர் மதிவீழ் கலைசையே—நாமரையா
மத்தி னடிப்பார் மதியைக் கலைகடக்கோ
பத்தி னடிப்பார் பதி.

எங

காமர் மதி—மனமதனாருஷடய புத்தியும். காமர் மதி—அழிய சந்திய
ன். அரை யாமத்தின் னடிப்பார். கோபத்தின் அடிப்பார்.

வார்முகியார் நன்னுதற்கும் வாவிவ்டா யற்றவர்க்குங்
கூய்முகர்துண் ஜென்னாங் கலைசையே—நார்மிகுத்த
உள்ளத் திருப்பினு ருள்ளோன்றன் சன்மனத்தை
மெள்ளத் திருப்பினுர் வீடு. அ०

கார்முகம்—வில்லு. துண்ணொன்ஸ்—ஆஞ்சைல். கார்முகந்து உன் என்னாலு
ம்—கீரை மொண்டு உண் என்று சொல்லும். நார்—அன்பு. உள்ளது இ
ருப்பினூர்—மனத்திலே இருத்தலுடையவர். மெள்ள—மெல்ல.

நூலஞ்சு துண்ணைடையார் கோக்கமும் போருகமுங்
காலஞ்சு மின்னுங் கலைசையே—கோலமுடு
வைத்தகம லத்தார் வருக்குற்றை யஞ்ஞான்று
தைத்தகம லத்தார் சலம். அக

கால் அஞ்ச—இயமதும் பயப்பட. கால் அஞ்சம்—காலையுடையதன்னப்
பறவை. கமலத்தார்—கங்கை நிருடையவர். அஞ்ஞான்று—இப்போது. உ
கைத்த. கமலத்தார்—பாதமுடையவர்.

மைம்மாறு சின்சையரு மாறு விசாரணாருங்
கைம்மாறு கொள்ளாக் கலைசையே—வெம்மான்டூல்
வீக்கு மரையன் விழிப்படவென் சஞ்சாதத்தனதப்
போக்கு மரையன் பும். அ१

கை—ஒழுக்கம். மாறுகொள்ளல்—மாறுபடுதல். கைம்மாறு—பிரத்தியு
பகாரம். நீக்கும் அரையன்—கட்டுகின்ற அரையையுடையவர். அரைய
ன்—வரசன்.

பட்டாரு மிட்டிடையார் பார்வையிலுங் கோதையிலுங்
கட்டாரு விழருங் கலைசையே—எட்டான வாங்கு
ஆசை யுடுக்கையா ரண்டங் கிடுகிடுக்கும் வர்ஷா
ஒசை யுடுக்கையா ருர். அங

கட்டாரி—வாள். கள் தார்—தேன்பொருந்திய மாலை. ஆசை—திக்கு. உ
கைகை—சீலை. உடுக்கை—ஒருவாச்சியம்.

அத்தார் மகவின்றதை யாட்டின் குழல்வான்கு
கைத்தாய ரேந்தங் கலைசையே—கொத்தாருங்
தீத வடம்புடையார் தேவி சிவகாமி
மாத வடம்புடையார் வாழ்வு. அசு

வைத்தாயர்—வளர்த்ததாயர். ஏன்கு உகைத்த ஆயர் ஏந்தும்—நன்கு
செலுத்தி இடையர் ஏந்துகின்ற. சீதம்—குளிர்ச்சி. வடம்—முத்துமாலை.
காது அவள் தம். புடை—பக்கம்.

மாதர் விழி வேலும் வண்ணப் பசுக்கிளியுங்
காதை யுரைக்குங் கலைசையே—ஒத்துமீபேய்
மண்புறங் காட்டினார் வாணன்றக் கண்ணமர்
கண்புறங் காட்டினார் காப்பு. அடு

காது ஜி உரைக்கும்—காதினைத் தேம்க்கும். காதை—கதை. புறங்காட்
நூர்—சடலையிலாடுவோர். புறங்காட்டினார்—பின்னிட்டார்.

கலைசைச் சிலேடைவெண்பா

கள்

அஞ்சங்கட யார்மொழியி ஸிவிளீனுர் மெய்யிலுருக்
கஞ்சகஞ்சே ரின்பக் கலைசையே—அஞ்சக
கிளத்தலை யோட்டினார் தேதமற நாயேன்
உளத்தலை யோட்டினு ரூர்.

அசு

உருக்கம் சுகம் சோ—அண்டினோக் கிளிப்பறவை அடையும். உரு—அழகு.
கஞ்சகம்—சட்டை. கிள் அத்தலையோட்டினார்—கிள்ளப்பெற்ற அநத்த தலையோட்டினையுடையவர். உளத்து அலை ஒட்டினார்—மனத்துள்ள அலை
லை கீக்கிளார்.

வாறுதலார் பூஜைமவர் மையலுறப்பட்டோருங்
காணத் தனியிழங் கலைசையே—ஏனில்லார்
கையா னடத்தினுன் கங்காளான் சுங்கரன் வெளன்
மையா னடத்தினுன் வாழ்வு.

அன்

காணத்து அணியும்—பொற் காசினூல்லனியும். காண—பார்க்க. தனியும்
—ஒடங்கும். ஏனில்—மான். நடத்தினுன்—கூத்துடையவன். வெண்மை
ஆன டடத்தினுங்—வெண்மையான இடபத்தை நடத்தினவர்.

மாணிலைமை வாய்மையரும் வாய்ந்தவிழா விண்ணவருங்
காணியவந் தோயாக் கலைசையே—ஆணவமாம்
பாமபுயங்க வாட்டினார் பைம்பொற் பொதுவரங்கின்
மேம்புயங்க வாட்டினார் ஹீ.

அவ்

காணியவும் தோயா—காணி என்ஜுமளவேனும் அவங் தோயப்பெறுத்.
காணிய வநது ஓயா—காணுமபடி வந்து ஓய்தலில்லாத. பாம்பு உயங்க
வாட்டினார். புயங்க ஆட்டினார்—புயங்கம் என்ஜுங் கூத்தினார்.

வேரிமலாப பண்ணையிலு மெய்ச்செல்வர் மந்திரமுங்
காரணக்கு மூங்குங் கலைசையே—ஹிமெல்லாம்
மாளத் திக்ரியான் மார்பாருவ ணைப்பினாந்த
காளத் திக்ரியான் காப்பு.

கூ

கார் அண கூழ்—மேகத்தை அண்ணும்படி பயிர். காரணம் கூழ்—நிலை
பெறுதற் காரணமாகிய உணவு. திக்ரியால்—சக்கராயுதத்தினுங். காளத்
திக்ரி—காளாத்திமலை.

தூக்கணங்கன் னார்திருக்குங் தூக்குரைக்கு மாக்கணமுங்
காத்தணங்கு ளாகங் கலைசையே—தூக்கணவும்
ஆதிவரா கத்தீ ராப்பரிய சேவடியான்
மாதிவரா கத்தான் மனை.

தாக்கணங்கள் ஆருட்டருவளீகளை ஒக்கும். கா கண் அம் கள் ஆரும்
—சோலையினிடத்து அழகிய தேனை உண்ணும். ஆதி வராகத்தான்—விட்டு
னு. மாது இவர் ஆகத்தான்—உமாதேவி பொருந்திய சரீரமுடையவர்.

ஆங்கரு மேடுகள் மாயுமிசை யோரு மிக்குக்
கான முழுங்குங் கலைசையே—மானமறப்

கஷ

கலைசைச் சிலேடைவெண்பா,

பற்றிப் பரசினார் பாசத் தளைகளையும்
வெற்றிப் பரசினார் வீடு.

கக

இக்கு கானம் உழக்கும்—கருப்பஞ்சோலையை உழக்குகின்ற. கானம் முழக்கும்—இசைப்பாட்டினை முழக்குகின்ற. பரசினார்—துதித்தோர். பரசி அர்—மழுவாயுதமுடையவர்.

செம்மலர்ப்பூம் பெரய்க்கைகளுங் தேம்பொழிலிற் கொண்ணுவங் கம்மிக் குலவுங் கலைசையே—தம்மையை
தொண்ட ருளக்கமலர் தோத்திரங்செய்வா ரன்பு
கண்ட ருளக்க மலர் காப்பு.

கூ

கம் மிக்கு—நீர் மிகுந்து. கம்மி—மூடி. தொண்டர் உளம் கமலர்—தொண்டருடைய உளமாகிய தாமரைப்பூவிலிருப்போர். அருள் அக்கு அமலர்—அருளுகிள்ற கணகளையுடைய நிருமலர்.

திங்களுத் லார்குழலிற் செங்கேதன் கழனியிற்சேர்
கங்கங் கறுக்குங் கலைசையே—கொங்கிமயக்
கொம்பா ரிடத்தினார் குண்டுவயிற் ருக்குறுந்தாள்
வெம்பா ரிடத்தினார் வீடு.

குங

கங்கம் கறுக்கும்—சிப்பங் கறுக்கின்ற. கக்கு அங்கு அறுக்கும்—வரம் பை அங்கே உடைக்கும். இமயக்கொம்பு ஆர் இடத்தினார்—உமாடேத்திலிபொருங்திய இடப்பாகமுடையவர். பாரிடத்தினார்—ஷுத்ப்படையுடையவர்.

எட்டுறு போகத்தாரு மீரங்குமுத முஞ்செய்ய
கட்டிலீண் யிற்சேர் கலைசையே—உட்டியா
னத்துவ சத்தினார் நாடேயீணை யாண்டவிட
பத்துவ சத்தினார் பற்று.

கும

கட்டில் தனையில்—கட்டி விலூள் ஈயனத்தில், செய் அகட்டி ல் தனையில்—வயலின் ரடுவிலூள் வரம்பில். உள் தியானத்து வசத்தினார். இடப் துவசத்தினார்—இடபக்கொடியுடையவர்.

ஞம்ப்பறழ்க்குக் கோவலரு மங்கையர்ச்சாற் குக்குவிழுக்
கப்பங் கொடுக்குங் கலைசையே—ஷப்புறுங்கூர்
முத்தோடனிவரர் வலையிழைத்துச் சேர்த்தவு
ஊத்தோடனிவரா ரகம்.

குடு

கப்பு அங்கு ஒடுக்கும்—சிறு களைகளை அங்கிலூடுக்கிக் கொடுக்கும். கப்பம்—திறை, கூர்மத்து ஒடு—ஆமையின் ஒடு. தவளம் தோஙு—வெள்ளை க்குண்டலம்.

சுந்தரங்சே ராடவருஞ் சூதமுலை யாகுழலுங்
கந்தனையே யொக்குங் கலைசையே—பந்தஞ்
சிதையத் துத்யார் திறங்கண் டயர்தம்.
இழுதயத் துத்யா ரிடப்.

கலைசைச் சிலேடைவேண்பா.

க

கந்தனை—முருகக்கடவுளை. கம் தனை—மீமகத்தை. சிரதயத்துசியார்—
சிதையும்படி ததிசெய்யாதவர். இதயத்து உதியார்.

எண்ணேற்ற வுத்தமரு மெண்டிசையுங் காரிகையார்
கண்ணேட்டஞ் செய்யுங் கலைசையீய—பண்ணூர்
சுருகிமா வாக்கினார் சுற்றுநரி யெல்லாங்
கருதிமா வாக்கினார் காப்பு.

க்ள

கண்ணேட்டம்—தாட்சின்னியம் சண் ஓட்டம்— கண்ணேட்டம்—செய்கின்ற. சுருதி மா வாக்கினார்—வேவுத்தமாகிய பெரியவாக்கினையுடையவர். மா ஆக்கினார்—குதிரையாகச் செய்தவர்.

பம்பு பெரும் பாக்கியரும் பஞ்சவனாக் கிளீயும்பூக்
கம்பலத்து லேறங் கலைசையீய—உமபால்லாம
வந்தித்து வக்கரையார் மாதுசிவ காரிரங்கர்
பந்தித்து வக்கரையார் பாறு.

க.அ

ஷ் கம்பலத்தில்— ஷ்டத்தொழில்கமங்க கமபாத்தில். ஷுக்கம் பலஸ்தில்.—
பழுக்காயக் குலையில். அககர—அகத்துமாலிழுதையா. ஏ.ா—தழகுடைய
வர். பந்தி தவம் கரையார்—வரிகையாகிய தவ, சிவங்ஸ்ரையிறபவர். ஏ

சண்டிகையே முருசெல்வர் தம்மார்பு ஜம... மூங்
கண்டிகையா ரக்கா கலைசையீபு—வனை என்றுந
தண்டா வாத தூமத்துன நூராய் கட்டுவார்ந்து
பண்ணுள்ளது தூமாதன பறவு.

க்கு

சண்டிகை ஆரம—கண்டிகைமாலை. கண்டிலை ஆரம—சண்டோத் திகை
க்கும்படி செய்கின்ற முறது. கண்டு பி தூமக்குல—குளிர்ந்த துள்ளுமா
லைக்கயுன—ய யிட்டுதூது. பண்டு உள்ள பி தூ ஆம அத்துன.

நாவாய் டுவட்கை யக்காவாரு மாக்குப்
நாவாயராஞ் செய்யுங் கலைசையீய—மெம்பாழுஞ்
நாவாய்யிபி ராயித்து நாட்டீராம போறுவிடுஞ்செற்
கண்ணியபி ராயிபயகா காப்பு.

கீ.ஒ

கைவாயம் செய்யும்—ஷுக்கத்தோறு அன்புசெய்கின்ற. கைவாரம்—
காப்காவும். பிராமி—சூசுவத். திரு—விலக்கும். பிராமி—உமாதேவி.

வாழியதொட்ட டிக்கலையூர் வாழி சிவகங்கை
வாழி சிவகாம வல்லக்யநதாய—வாழி
பகந்த்சிதமப சீரசுருள் டீவாற்றுமல சுங்பர்
மக்குச்சட்டுப்பன் வாழி வளர்து.

கீ.ஒ

முற்றிற்று.

MAHAMAHOPADHYAYA

— வினாக்கள் பதில்கள் —

இந்தக் கலைச்சுச்சிலைடை வேண்டா நிகண்டம் இலக்கண முஸ் கற்றபின் இலக்கியங் கற்கத் தோடங்குஞ் சிறுவர்க்கேல்லா ஞ் சொற்களையுஞ் சொற்புணர்ச்சிகளையும் அப்பியாசஞ்செய்தற்குத் தச்சுக் ஒருங்கல். இதன்கண் நூறு செய்யுள்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுள்களிலும் இரண்டாம்டிகளேல்லாம் இரண்டுமூன்று போருள்கள்கோள்ளும்படி சிலைடையாகவும் பின்னிரண்டடி களும் யமக தீரிபுகளாகவும் பாடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது ஒவ்வொரு சொற்களையும் பிரித்துப் பதவுரையாக எழுதாமல் ஒவ்வொரு கலைகளிலும் அரிதுணர்தற்பாலனவாய்க்கீட்க்குஞ் சொற்களையுஞ் சொற்றேடர்களையுஞ் தெரித்தேதேதுக்கோண்டு வேறு சொற்களோடு புணர்ந்து செருதுஞ்சு சுறிதும் புலப்படாது பிரித்த மாத்திரத்திற் போருள் புலப்படுஞ் சொற்களைப் போருள்கூறுது பிரித்துவிட்டும், புலப்படாத போருள்ளடைய சொற்களுக்குப் போருள்கூறியும் முற்றும் போருள் பலப்படுதற்குரிய ஒருரையுடைய தாச்கிப் பிரகடனங்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

அ. கு.

